

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208652
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8817208652.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej právnej veci žalobkyne: H. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B.Y. XXXX/X, XXX XX G. Y. L., právne zastúpená JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, so sídlom Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovanému: W., právne zastúpený JUDr. Martinom Timkom, advokátom, so sídlom Hlavná 23, Prešov, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/40/2017-38 zo dňa 11.12.2017

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa uznesenie.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie v znení: „I. Žalovaná je povinná odstrániť betónové telesá umiestnené pozdĺž pozemnej komunikácie nachádzajúcej sa na pozemku parcely registra „C“ parc. č. XXXX/X v katastrálnom území R., pri hranici s pozemkami parcely registra „C“ parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX v katastrálnom území R..

II. Žalovaná je povinná zdržať sa umiestňovania prekážok brániacich vstupu, výstupu, vjazdu a výjazdu k pozemku parcely registra „C“ parc. č. XXXX/XX v katastrálnom území R..

III. Súd poučuje žalovaného, že môže proti žalobkyni podať žalobu vo veci samej, ktorej predmetom bude povinnosť strpieť umiestnenie prekážok (vrátane betónových telies) brániacich vstupu, výstupu, vjazdu a výjazdu k pozemku parcely registra „C“ parc. č. XXXX/XX v katastrálnom území R.. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu, alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

IV. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 až 3, § 354, § 255 Civilného sporového poriadku, § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 127 ods. 1 a 3, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 3b ods. 1, § 20 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, čl. 71 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

3. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa z predloženého listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie R. súdu osvedčila, že je výlučnou vlastníčkou pozemkov parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX v katastrálnom území R.. Súd si z verejných registrov (www.katasterportal.sk) preveril pravdivosť tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný je výlučným vlastníkom parc. č. XXXX/X v katastrálnom území R. (č. LV XXX pre katastrálne územie R.).

4. Z predloženej komunikácie medzi žalobkyňou a žalovanou má súd osvedčenú aj tú skutočnosť, že prekážky vjazdu, a vstupu - betónové telesá pozdĺž verejnej cestnej komunikácie nachádzajúcej sa na pozemku parc. č. XXXX/X umiestnila práve žalovaná.

5. Žalovaná osadenie uvedených betónových telies odôvodňuje záujmom na náprave pretrvávajúceho nelegálneho stavu, kedy vodiči sústavne porušujú zvislé dopravné značenie a parkujú v zákaze zastavenia a státia, čím sťažujú prejazd po miestnej komunikácii. Ako však vyplýva z listu ORPZ, ODI G. Y. podľa § 20 ods. 1 cestného zákona je možné na vozovke a krajniciach pozemných komunikácií umiestňovať predmety tvoriace pevnú prekážku len s povolením výnimky udelenej cestným správnym orgánom. Žalovaný takouto výnimkou nedisponuje. Preto súd bez ďalšieho vyhovel v I. výroku návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

6. Pokiaľ ide o vstup, výstup, vjazd a výjazd k pozemkom parc. č. XXXX/XX žalovaná argumentuje tým, že podľa § 3b ods. 1 cestného zákona o pripojení pozemnej komunikácii, zriaďovaní vjazdov a výjazdov z pozemných komunikácií rozhoduje s ohľadom na ochranu dotknutej pozemnej komunikácie a na bezpečnosť premávky na nej príslušný cestný správny orgán a týmto cestným správnym orgánom je práve žalovaná, ktorá takéto rozhodnutie žalobkyni nevydala. Súd v týchto intenciách zvažoval pri navrhovanom II. výroku neodkladného opatrenia vyhovieť tomuto návrhu aj v časti vjazdu a výjazdu k pozemku parc. č. XXXX/XX. K námietkam žalovanej však súd uvádza, že parc. č. XXXX/XX, pri ktorej žalobkyňa žiada, aby sa žalovaná zdržala brániť jej vstupu, výstupu, vjazdu a výjazdu k tejto parcele, je podľa listu vlastníctva č. XXXX, registrovaná ako pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná a miestna účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasť. U pozemku XXXX/X, na ktorom je zriadená pozemná komunikácia obce je evidovaný spôsob využitia ako pozemok, na ktorom je ihrisko, štadión, kúpalisko, športová dráha, autocamp, táborisko a iné. Z uvedeného vyplýva, že nejde o zariadenia vjazdu a výjazdu z pozemnej komunikácie na susedné nehnuteľnosti tak, ako to interpretuje žalovaný v intenciách § 3b ods. 1 cestného zákona, ale ide o napojenie jednej pozemnej komunikácie na inú pozemnú komunikáciu, keďže ako bolo uvedené parc. č. XXXX/XX, ktorá je vo vlastníctve žalovanej, je v zmysle katastrálnej evidencie evidovaná ako pozemná komunikácia. Okrem toho je parc. č. XXXX/X vo vlastníctve žalovanej, kde sú osadené uvedené betónové zábrany evidované ako autocamp, čo predpokladá prístup motorovými vozidlami. Preto súd v celom rozsahu vyhovel aj druhému navrhovanému výroku neodkladného opatrenia žalobkyne.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne, prípadne, aby uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie v prvom rade opomenul formu žalovaného ako jednotky územnej samosprávy a správneho orgánu. Žalobkyňa neuviedla relevantné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali potrebu bezodkladného zásahu do práv žalovaného, jeho obyvateľov, návštevníkov rekreačnej oblasti. Procesné zabezpečenie má navrhovateľovi zabezpečiť právo na vstup, výstup, vjazd a výjazd na pozemky (cez pozemnú komunikáciu - miestnu komunikáciu vo vlastníctve a správe žalovaného) vo vlastníctve navrhovateľa, resp. z pozemkov vo vlastníctve navrhovateľa. Má sa jednať o prístup z parcely reg. C p.č. XXXX/X, kat. územie R., ktorá je vo vlastníctve žalovaného. Táto parcela ako celok predstavuje miestnu komunikáciu, pričom navrhovateľ touto formou obchádza zákonný postup pre napojenie na miestnu komunikáciu a snaží sa o zriadenie (zlegalizovanie) vlastnej prístupovej cesty a zriadenie vlastnej križovatky sui generis. V tomto smere žalovaný poukázal na ust. § 3b ods. 1 a 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Navrhovateľ opakovane v návrhu svoju parcelu XXXX/XX, kat. územie R. označuje ako prístupovú cestu k jeho pozemku, navrhovateľ však nedisponuje rozhodnutím cestného orgánu na povolenie vjazdu a výjazdu k svojim pozemkom, pričom ani len nepodal žiadosť o toto povolenie (najmä k pozemku XXXX/XX). Parcely navrhovateľa sa nachádzajú za hranicou zastavaného územia obce a podľa platného územného plánu z roku 2009 sa na danom území nesmú zriaďovať žiadne stavby. Z ortofotomáp na katastrálnom portáli je zrejmé, že na uvedenom úseku žiadna komunikácia nikdy nebola. Cesta a križovatka navrhovateľa zriadená v rozpore so zákonom je napojená na riadnu miestnu komunikáciu svojvoľne bez dodržania zákonných požiadaviek a je tak reálne spôsobilá spôsobiť škody účastníkom cestnej premávky a ohroziť zdravie a bezpečnosť obyvateľov a návštevníkov rekreačnej oblasti. Vzhľadom na krízovú situáciu žalovaný

rozhodol o zvláštnom užívaní celej miestnej komunikácie ako celku, t.j. na celej ulici K prístavu, a teda nielen v blízkosti parciel navrhovateľa. Opatrenie bolo nevyhnutné na riešenie neúnosnej dlhodobopretrvávajúcej situácie, kedy pozdĺž miestnej komunikácie parkovali osobné motorové vozidlá a to aj napriek zákazovým značkám, čo malo za následok vytváranie dopravných zápch a bol znemožnený včasný prístup záchraným a bezpečnostným zložkám. Navrhovateľom vytvorená križovatka situáciu ešte zhoršila, vytvoril sa nepredvídateľný čierny výjazd z neoznačenej bočnej cesty bez dopravného značenia v neprehľadnej časti a úzkej vozovke. Navrhovateľ má navyše reálny prístup v rozsahu vstupu a výstupu na svoje pozemky. Navyše súd prvej inštancie samostatne zmenil petít a rozhodol ultra petitem.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalovaným predložené fotografie dokumentujú odstavenie motorových vozidiel buď na samotnej vozovke alebo na krajnici cestnej komunikácie, pričom tieto snímky postrádajú akúkoľvek relevanciu s prejednávanou vecou. Predmetné fotografie ani nijako nedokumentujú protiprávne konanie vodičov predmetných motorových vozidiel, tobôž nie žalobkyne. Tabuľa osadená na stĺpe verejného osvetlenia nemá charakter riadneho dopravného značenia. V konaní bolo osvedčené, že žalovaný vystupuje v pozícii obce ako samostatného územného samosprávneho a správneho celku v zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Vjazd a výjazd na pozemky, ktoré žalobkyňa kúpila v roku 2014 tam bol aj predtým, v danom prípade sa teda nejedná o zriadenie nového vjazdu a výjazdu ako to predpokladá § 3b ods. 1 a nasl. zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. K žiadnej výstavbe rekreačnej chaty zo strany žalobkyne nielenže nedošlo, ale ani nebolo v úmysle žalobkyne. Navrhla uznesenie potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Žalovaný v podaní zo dňa 16.04.2018 uviedol, že právne posúdenie daného právneho vzťahu je nutné posudzovať najmä v nadväznosti na právnu formu žalovaného ako jednotky územnej samosprávy a hlavne správneho orgánu, ktorému štát zveril viaceré práva a povinnosti v rámci preneseného výkonu štátnej správy a výkonu územnej samosprávy. Konanie žalovaného nie je svojvoľné ani samoučelové. Napadnutým rozhodnutím je žalobkyňi priznané bezvýhradné právo na prístup k pozemku ad absurdum akýmkoľvek spôsobom bez limitov daných verejným právom. Akékoľvek ďalšie rozhodnutie obce ako správneho orgánu na úseku pozemných komunikácií by bolo de facto v rozpore s predmetným uznesením. Z ust. § 3b ods. 1 a 3 vyplýva, že o pripájaní pozemných komunikácií, tak miestnej k účelovej ako aj účelovej k miestnej, rozhoduje príslušný cestný správny orgán iba s poukazom na ochranu dotknutej pozemnej komunikácie a na bezpečnosť premávky na nej.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Podľa § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

13. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia ide o skúmanie splnenia podmienok bezodkladnosti potreby vydania rozhodnutia, o ktoré strana žiada, resp. o pravdepodobnosť ohrozenia jej práv a oprávnených záujmov. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenosť jej práva, postačuje predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo a ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa je vlastníčkou pozemkov parcely registra „C“ parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX v katastrálnom území R., obec R., okres G. Y. L., evidovaných na LV č. XXXX. Žalovaný pozdĺž pozemnej komunikácie ležiacej na jeho pozemku susediacom s pozemkami žalobkyne umiestnil betónové podvaly, čo v konaní napokon ani nerozporoval. Betónové podvaly zabraňujú riadnemu užívaniu pozemkov žalobkyne, keďže táto v dôsledku umiestnených zábran nemá možnosť vjazdu a výjazdu na / zo svojich pozemkov. Týmto spôsobom je obmedzené jej vlastnícke právo.

15. Žalobkyňa predloženými listinnými dôkazmi osvedčila, že konaním žalovaného spočívajúcim v umiestnení betónových zábran došlo k porušeniu zákona. Ako vyplýva z listu Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu G. Y. L. zo dňa 25.08.2017, osadením betónových telies na krajnici cesty došlo k porušeniu ust. § 20 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Z listu Okresného úradu G. Y. L. zo dňa 09.10.2017, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií vyplýva, že ak sa žalovaný rozhodol použiť na miestnej komunikácii betónové bloky ako zvláštne dopravné zariadenie, mal sa obrátiť na príslušný dopravný inšpektorát. Z vyjadrení dopravného inšpektorátu vyplýva, že o takýto súhlas nikto nežiadal, ani nebol vydaný.

16. Odvolací súd konštatuje, že nie je možné akceptovať konanie žalovaného spočívajúce v umiestnení betónových zábran, keďže toto v zmysle vyjadrení vyššie uvedených orgánov verejnej moci nie je súladné so zákonom.

17. Pokiaľ žalovaný argumentuje tým, že žalobkyňa nemá povolenie udelené jej cestným správnym orgánom v zmysle § 3b zákona o pozemných komunikáciách, k tomuto je potrebné uviesť, že či už žalovaný ale aj iné orgány verejnej moci musia voliť zákonné prostriedky a postupy riešenia vzniknutého stavu a eventuálneho porušovania, nerešpektovania zákona o pozemných komunikáciách resp. iných právnych noriem žalobkyňou, inými subjektmi.

18. Prípadné nové rozhodnutie žalovaného, správneho orgánu, ktoré by bolo protichodné vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu by bolo spôsobilé ovplyvniť ďalšie trvanie neodkladného opatrenia.

19. Vo vzťahu k námietke žalovaného o rozhodnutí súdu ultra petitum odvolací súd uvádza, že jedinou korekciou učenou súdom prvej inštancie vo vzťahu k žalobkyňou navrhovanému petitu predstavuje nahradenie termínu „verejnej cestnej komunikácie“ termínom „pozemnej komunikácie“. Je zrejmé, že oba tieto termíny označujú tú istú vec, pričom súd prvej inštancie nahradenie termínu použitého žalobkyňou v rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia zdôvodnil. Súdom prvej inštancie zjavne neprisúdil žalobkyňi viac, než žiadala, ani jej neprisúdil nič iné, ako žiadala (§ 216 CSP). Odvolacia námietka žalovaného preto nie je opodstatnená. Ak žalovaná sleduje z dôvodu ochrany verejnosti osadenie betónov na komunikácii, musí tak urobiť v súlade so zákonom (viď bod 15). Súdom bral zreteľ na súkromné subjektívne právo žalobkyne a jeho zložky, vrátane užívania veci jej vlastníkom a betóny osadené v rozpore so zákonom do práva žalobkyne zasahujú.

20. Za daného stavu odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).